

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, de avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului și părțile vătămate Guzun Victor, Barchin Alin, Moldovanu Iulian, în cauza penală în privința inculpatului

Grosu Igor Fiodor, a.n.26.08.1989 originar și domiciliat în mun. Chișinău, comuna Dumbrava, str. Buiucani 38.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond -10.05.2012- 18.07.2013;*
- *Instanța de apel - 16 .08.2013 – 24.03.2014;*
- *Instanța de recurs - 27.05.2014- 02.07.2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2013, Grosu Igor Fiodor a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 309¹alin. (1) CP pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit, că Grosu Igor a fost învinuit că, deținînd în baza ordinului MAI nr. 51 ef din 07.05.2010, funcția de subofițer de poliție al Regimentului de patrulă și santinelă „SCUT”, al CGP m. Chișinău, și fiind, astfel, în baza art. 123 alin. (1) CP, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; alin. (2) art. 24 din Constituția Republicii Moldova; art. 1, art. 2, p. 2), 4), art. 12, p. 1), art. 14 și art. 15 din Legea Republicii Moldova nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, lit. a), b) p. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu aplice forța fizică, de cît pentru curmarea infracțiunilor, pentru

înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, a comis o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La 31.12.2011, între orele 21.00-23.00, fiind persoană cu funcție de răspundere, acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, fiind telefonat de tatăl său Tudor Grosu, care i-a comunicat despre un presupus atac violent precum că comis asupra surorii sale Grosu Iulia și prietenului acesteia Nani Nicolae de către persoane necunoscute, fapt după care a apelat telefonic Serviciul de patrulă mobilă al MAI și personal s-a deplasat pe str. Buiucani din comuna Dumbrava m. Chișinău. Considerând că unul din persoanele implicate în conflict, care ulterior s-a dovedit a fi Moldovanu Iulian, nu se supune cerințelor aparent legale ale colaboratorilor de poliție, membri ai echipajului „902” ce a sosit la fața locului, în mod intenționat, i-a provocat numitului o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stîng, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.334/d din 14.02.2012, plagă contuză în regiunea sprîncenei stingi.

Tot el, se învinuiește că în aceeași zi, deplasîndu-se în mod samavolnic în incinta CPS Buiucani, mun. Chișinău, unde Moldovanu Iulian împreună cu amicii săi Guzun Victor și Brachin Alin au fost escortați pentru a fi investigat presupusul fapt ilegal comis de către acestea în privința Iuliei Grosu și Nani Nicolae, prelungindu-și acțiunile sale criminale, neîntemeiat, fără a avea careva tangență la caz, în mod intenționat, cu scopul de a-l pedepsi în continuare pe Moldovanu Iulian i-a aplicat numitului o lovitură în regiunea cutiei toracice, apoi a dorit să-l mai lovească o dată în corp, fapt care însă nu și-a produs efectul din motive independente de voința făptuitorului, deoarece numitul, întru a evita lovitura, a făcut o mișcare bruscă și ca rezultat s-a lovit cu mîna dreaptă de minerul ușii astfel încît i s-a produs fractura bazei osului metacarpian 1 cu deplasare pe dreapta, edem cu echimoză pe suprafața dorsală mîna dreaptă cu trecerea pe falanga 1 mîna dreaptă, leziuni, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 334/d din 14.02.2012, se califică ca vătămări corporale medii.

Tot el se învinuiește că, în continuarea acțiunilor sale ilegale, aflîndu-se în incinta aceluiași comisariat de poliție, urmărind același scop și pentru aceleași motive, s-a apropiat de Guzun Victor pe care îmbrîncindu-l în perete, i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea cutiei toracice și cu piciorul l-a lovit în regiunea articulației genunchiului stîng, iar după ce numitul a căzut la podea, i-a mai aplicat alte două lovituri cu piciorul peste corp.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 335/d din 14.02.2012 la Guzun Victor au fost depistate: plagă contuză pe cap, excoriații pe față, edem al

țesuturilor moi cu excoriație pe articulația genunchiului stîng, leziuni ce se califică drept vătămări corporale ușoare.

Tot el se învinuiește, că tot atunci, în același local, în continuarea acțiunilor sale, urmărind scopul de a-l pedepsi pentru un presupus act ilegal, i-a aplicat lui Brachin Alin două lovituri cu pumnul în regiunea cutiei toracice și spate, astfel cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 336/d din 14.02.2012 vătămări corporale neînsemnate.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de către acuzare în baza art. 309¹ alin. (1) CP (redacția Legii din 30.06.2005) – *tortura, adică provocarea în mod intenționat a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice persoanelor, cu scopul a-i de pedepsi pentru o presupus act pe care l-ar fi comis, de a-i intimida și de a face presiuni asupra lor, comisă de către o persoană cu funcție de răspundere.*

2.1. Pronunțînd sentința, instanța de fond a statuat că *„audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului penal și analizînd probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată conchide că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, fapt ce se dorește prin declarațiile susmenționate a părților vătămate, a inculpatului și a martorilor.*

Astfel, nici unul din părțile vătămate sau din martori nu au declarat că Grosu Igor a aplicat cuiva lovituri, ba dimpotrivă, absolut toți indică că acesta nu a fost Grosu Igor, ci o persoană pe nume Stas, care seamănă foarte mult cu Grosu Igor la față, vîrstă, frezură.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) CPP – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În urma analizei probelor descrise, instanța de judecată a conchis că este necesară și oportună doar achitarea lui Grosu Igor, deoarece careva dovezi concludente în aceia că inculpatul, fiind persoană cu funcție de răspundere, a comis tortura, adică ar fi provocat în mod intenționat dureri și suferințe fizice și psihice lui Moldovanu Iulian, Guzun Victor și Brachin Alin, instanței judecătorești nu i s-au prezentat, ci din contra, probele la care s-a referit acuzatorul de stat, vin în contradicție cu cele expuse în învinuire, prin urmare, fiind oportună achitarea lui Grosu Igor de sub învinuirea adusă.

Susținerea învinuirii de către acuzatorul de stat, poartă doar un caracter declarativ, care de asemenea sînt contradictorii. Vinovăția inculpatului nu este obiectiv confirmată prin careva probe, iar această totalitate de împrejurări nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare.

Instanța de judecată nu a găsit un motiv pentru a pune la baza sentinței sale alte declarații decât cele date în ședința de judecată. Ba mai mult, instanța de judecată și-a argumentat poziția în temeiul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată publice.

Nu s-a pus la îndoială depozițiile părților vătămate și a martorilor, deoarece martorilor în cauză li s-a atras atenția în cadrul ședinței de judecată despre consecințele care urmează în cazul prezentării cu bună știință a declarațiilor mincinoase și anume au fost preîntâmpinați de răspundere penală contra semnătură.

Din considerentele menționate mai sus, instanța a conchis că, procurorul nu a prezentat vre-o probă care ar da temei pentru a deduce vinovăția inculpatului, din care cauză a adoptat o sentință de achitare.

Deci, din materialele dosarului s-a constatat cu certitudine că fapta infracțională a avut loc, însă s-a ținut cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) CPP, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului. Prin urmare, instanța a considerat necesar ca inculpatul să fie achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de el.

Conform art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța adoptă sentință de achitare.”

3. *Împotriva sentinței, apel a declarat acuzatorul de stat Zamă Sergiu prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grosu Igor să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) CP la 4 ani, cu executarea reală a pedepsei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani.*

În motivarea apelului a invocat că:

- *instanța de judecată a apreciat incorect declarațiile părților vătămate care și-au schimbat intenționat declarațiile în interesele inculpatului Grosu Igor și a martorilor care au indicat că anume Grosu Igor i-a maltratat pe Iulian Moldovanu, Victor Guzun și Alin Brachin;*

- *părțile vătămate Guzun Victor și Moldovanu Iulian la urmărirea penală fiind audiați, cât și la efectuarea confruntării cu Grosu Igor, au declarat că au fost maltratați anume de acesta, menționînd că sora lui, Grosu Iulia a învățat într-o clasă cu sora unuia din ei, și că în timpul cînd le aplica lovituri el repeta cuvintele „ce i-ați făcut surorii mele”, iar în instanța de judecată și-au schimbat declarațiile,*

comunicînd că l-au încurcat pe Grosu Igor cu polițistul prezent la fața locului pe nume Stas, deoarece seamănă după constituția corporală. La fel, în instanța de judecată au comunicat, că în biroul din IP Buiucani, m. Chișinău, unde au fost aduși de către polițiști pentru a depune explicații, erau prezenți în același timp și Grosu Igor și polițistul pe nume Stas, însă n-au putut explica în judecată din ce motiv l-au confundat cu polițistul pe nume Stas, care n-a avut nimic comun cu conflictul din comuna Dumbrava, el s-a prezentat la fața locului aflîndu-se în serviciu și a reacționat în conformitate cu Legea cu privire la poliție;

- în motivarea sentinței instanța a menționat că, nici părțile vătămate și nici martorii n-au indicat că, anume Grosu Igor le-a aplicat lovituri, însă, martorul Filatov Stanislav a declarat concret, că activînd în calitate de polițist în cadrul Regimentului de patrulă și santinelă „SCUT” și deplasîndu-se la fața locului în baza apelului „902” în comuna Dumbrava a văzut cum Grosu Igor i-a aplicat lovituri unuia din părțile vătămate. La fel, martorul Ursu Andrei, a declarat că, în perioada anului 2012 a activat în SSI din cadrul Regimentului de patrulă și santinelă „SCUT” și în acea perioadă a examinat plîngerile lui Guzun Victor și Moldovanu Iulian, referitor la faptul că au fost maltratați de către un colaborator al Regimentului de patrulă și santinelă „SCUT”, și fiind chestionați au comunicat că au fost maltratați de către Grosu Igor care era la volanul automobilului de model „Mercedes” și nu în automobilul „902”, după care a expediat materialele acumulate în privința lui Grosu Igor în adresa Procuraturii Buiucani, m. Chișinău, pentru a fi examinate în conformitate cu prevederile art. 274 CPP;

- instanța de judecată nu a dat nici o apreciere faptului că declarațiile ferme a părților vătămate și ale martorilor date la urmărirea penală și în cadrul acțiunii de confruntare, diferă de cele date în instanța de judecată, acest fapt nu a putut fi explicat nici de către părțile care și-au schimbat declarațiile în proces;

- instanța de judecată nu s-a expus nici asupra faptului rezultatelor, materialelor acumulate în cadrul anchetei de serviciu, în cadrul căreia aceeași martori și părțile vătămate au indicat că au fost maltratați anume de către Grosu Igor, acest fapt fiind confirmat în prezența lui Grosu Igor;

- instanța de judecată nu a stabilit care este cauza că, declarațiile inculpatului și ale părților vătămate, care în opinia instanței de judecată prezintă adevărul pe acest caz, sunt contradictorii, prevăd diferite versiuni ale evoluției conflictului ce a avut loc, diferite circumstanțe ale comiterii infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, a fost admis apelul, casată sentința și pronunță o nouă hotărîre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care inculpatul Grosu Igor Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) CP (redacția Legii din 30.06.2005) la 2 (doi) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 (trei) ani.

4.1. Judecînd apelul, în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărîrii atacate pe baza probelor administrate și cercetate pe parcursul întregului proces penal, Colegiul penal a constatat că, Grosu Igor, deținînd în baza ordinului MAI nr. 51 ef din 07.05.2010, funcția de subofițer de poliție al Regimentului de patrulă și santinelă „SCUT”, al CGP mun. Chișinău, și fiind, astfel în baza art. 123 alin. (1) CP persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor Ministerul Afacerilor Interne, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; alin. (2) art. 24 din Constituția Republicii Moldova; art. 1, art. 2, p. 2), 4), art. 12, p. 1), art. 14 și art. 15 din Legea Republicii Moldova nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, lit. a), b) p. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu aplice forța fizică, de cît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, la 31.12.2011, între orele 21.00-23.00, fiind înștiințat despre un presupus atac violent comis în privința surorii sale Grosu Iulia și a prietenului acesteia Nani Nicolae de către persoane necunoscute, după ce a apelat telefonic Serviciul de patrulă mobilă al MAI, s-a deplasat pe str. Buiucani din comuna Dumbrava m. Chișinău, unde, considerînd că unul din persoanele implicate în conflict – Moldovanu Iulian – nu se supune cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție (membrii echipajului „902”), în mod intenționat, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stîng, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 334/D din 14.02.2012, o plagă contuză în regiunea sprîncenei stingi.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale ilegale s-a deplasat, în mod samavolnic, în incinta CPS Buiucani, mun. Chișinău, unde Moldovanu Iulian împreună cu Guzun Victor și Brachin Alin au fost escortați pentru a fi investigați pe marginea acțiunilor ilegale comise în privința Iuliei Grosu și lui Nani Nicolae, prelungindu-și acțiunile sale criminale, neîntemeiat, fără a avea careva tangență la caz, în mod intenționat, cu scopul de a-l pedepsi pe Moldovanu Iulian i-a aplicat numitului o lovitură în regiunea cutiei toracice, apoi a dorit să-l mai lovească o dată în corp, fapt care însă nu și-a produs efectul din motive independente de voința făptuitorului, deoarece ultimul întru a evita lovitura, a făcut o mișcare bruscă și ca

rezultat s-a lovit cu mîna dreaptă de mineralul uşii astfel încît i s-a produs fractura bazei osului metacarpian 1 cu deplasare pe dreapta, edem cu echimoză pe suprafaţa dorsală mîna dreaptă cu trecerea pe falanga 1 mîna dreaptă, leziuni, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 334/D din 14.02.2012, se califică ca vătămări corporale medii.

Tot el, în continuarea acţiunilor sale ilegale, aflîndu-se în incinta aceluiaşi comisariat de poliţie, urmărind acelaşi scop şi pentru aceleaşi motive, s-a apropiat de Guzun Victor, l-a îmbrîncit în perete şi i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea cutiei toracice şi cu piciorul în regiunea articulaţiei genunchiului stîng, iar după ce ultimul a căzut la podea, i-a mai aplicat alte două lovituri cu piciorul peste corp, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 335/d din 14.02.2012, vătămări corporale uşoare manifestate prin: plagă contuză pe cap, excoriaţii pe faţă, edem al ţesuturilor moi cu excoriaţie pe articulaţia genunchiului stîng, şi i-a aplicat lui Brachin Alin două lovituri cu pumnul în regiunea cutiei toracice şi spate, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 336/d din 14.02.2012, vătămări corporale neînsemnate.

4.2. La constatarea faptei, instanţa de apel a ajuns în urma analizei următoarelor probe:

Declaraţiile inculpatului, care fiind audiat pe întreg procesul penal, nu a recunoscut vina şi a declarat că a fost la locul unde a avut loc conflictul între părţile vătămate şi martorii Grosu Iulia şi Nani Nicolae şi ulterior s-a deplasat la inspectoratul de poliţie. Nu a participat la acţiuni procedurale şi nu a maltratat părţile vătămate în scopul pedepsirii, intimidării şi a presării lor pe faptul conflictului între Moldovanu Iulian, Brachin Alin, Guzun Victor şi martorii Grosu Iulia şi Nani Nicolae.

Aflîndu-se în comisariat nu prea a discutat cu părţile vătămate, doar a discutat cu Brachin Alin întrebînd-ul de ce a procedat astfel şi atît.

La locul conflictului în comuna Dumbrava cît şi la sediul poliţiei el a venit fiind la volanul automobilului de model „Mercedes”.

În instanţa de apel, Grosu Igor a concretizat că nu a văzut momentul aplicării violenţei faţă de părţile vătămate şi nici persoana ce a acţionat astfel. Martorul Filatov Stanislav l-a incriminat din motiv că a simţit că poate fi suspectat în aplicarea loviturilor. Pînă la începerea recunoaşterii, a fost adus singur în încăpere şi respectiv părţile vătămate, care erau însoţiţi de reprezentanţi (surorile lor), automat au indicat la el ca la făptuitor.

Declaraţiile părţilor vătămate Moldovanu Iulian, Brachin Alin şi Guzun Victor care pe întreg procesul penal au făcut aceleaşi declaraţii cu privire la fapta infracţională şi contradictorii referitor la persoana ce a aplicat violenţa în privinţa lor.

Astfel, la urmărirea penală, la momentul sesizării organelor de drept, audierii, și confruntării, vis-a-vis de maltratarea lor, fiind preîntâmpinați de răspundere penală în baza art. 311, 312, 313 CP, au declarat că la 31 decembrie 2011 au fost maltratați de către persoana ce conducea automobilul de model „Mercedes”, adică inculpatul Grosu Igor, atât în comuna Dumbrava cât și în incinta sediului poliției.

În instanța de fond, părțile vătămate Moldovanu Iulian, Brachin Alin și Guzun Victor au revenit asupra declarațiilor făcute la urmărirea penală la toate acțiunile procesuale efectuate cu participarea lor și au declarat că în urma confuziei legate de înfățișarea inculpatului și a unui alt coleg al acestuia pe nume Stas, inițial au indicat la Grosu Igor ca la făptuitor, ceea ce nu corespunde realității.

Pretenții față de inculpat nu înaintează.

Partea vătămată Moldovanu Iulian a declarat și că după conflict, la 26 februarie 2012, s-a întâlnit cu inculpatul și a discutat. Înaintează pretenții față de persona pe nume Stas.

Partea vătămată Brachin Alin a declarat și că după ce a înțeles că vinovat este altă persoană pe nume Stas, dar nu Grosu Igor. Organele de drept despre acest fapt nu a sesizat. În seara conflictului inculpatul era îmbrăcat în civil.

Partea vătămată Guzun Victor a declarat și că au fost maltratați după ce la întrebările lui Grosu Igor, ce s-a întâmplat și ce i-au făcut surorii lui, au răspuns că nu i-au făcut nimic.

În instanța de apel, părțile vătămate Moldovanu Iulian, Brachin Alin și Guzun Victor au confirmat conținutul actelor în care se cuprind mențiunile făcute de ei și reprezentanții lor legali referitor la faptă și vinovat cât și semnătura lor.

Partea vătămată Brachin Alin instanței de apel a relatat și că în seara conflictului inculpatul era în forma angajatului poliției. Că își susține declarațiile de la urmărirea penală referitor la faptă și din ședința de judecată – referitor la faptă și persoana vinovată. La 5 zile după confruntare a sesizat procurorul că dorește să-și retragă plîngerea, însă acesta le-a spus că nu este posibilă o asemenea acțiune.

Partea vătămată Moldovanu Iulian instanței de apel a relatat și că în seara conflictului Grosu Igor nu era îmbrăcat în formă angajatului poliției și că el susținea că Grosu Igor este persoana ce i-a maltratat, deoarece anterior a crezut că nu vom spune despre acest fapt în cadrul instanței.

Partea vătămată Guzun Victor instanței de apel a relatat și că recunoașterea persoanei a avut loc în prezența reprezentanților lor legali, apărătorului și procurorului.

Nu poate explica de ce nu a comunicat la urmărirea penală, după efectuarea confruntării, că Grosu Igor nu se face vinovat în maltratarea lui și a lui Moldovanu Iulian și Brachin Alin.

Părțile nu au contestat declarațiile martorilor, motiv pentru care aceștia nu au fost reaudiați și a fost dată citire la declarațiile făcute de aceștia.

Declarațiile martorului Malahovschi Victor, care pe întreg proces penal a făcut declarații contradictorii referitor la persoana ce a aplicat violența în privința părților vătămate. Potrivit declarațiilor de la urmărirea penală, făcute după preîntâmpinarea de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor intenționate false, a fost martorul ocular a maltratării părților vătămate de către Grosu Igor drept urmare a conflictului apărut între aceștia și martorul Grosu Iulia și Nani Nicolae. În instanța de fond, martorul și-a modificat declarațiile și a arătat că Grosu Igor nu a aplicat lovituri în seara conflictului părților vătămate, el fiind îmbrăcat pe civil. Părțile vătămate Moldovanu Iulian, Brachin Alin și Guzun Victor au fost maltratați de un bărbat îmbrăcat în forma angajatului poliției cu păr de culoare neagră. În birou amplasat în sediul poliției, după escortarea părților vătămate, Grosu Igor nu s-a aflat, pe el văzându-l doar la locul conflictului în comuna Dumbrava. Inițial a indicat că prietenii lui au fost loviți de către Grosu Igor din considerentul că așa credea că se numește, dar de fapt a înțeles că acel băiat care a lovit se numește Stas.

Declarațiile martorului Nani Nicolae care a declarat că inculpatul este fratele prietenei sale – Iulia. La 31.12.2011 între el și 5 băieți a avut loc un conflict, fiind chemat la locul echipajului „902”. De asemenea la locul faptei a venit și inculpatul care era îmbrăcat în forma angajatului poliției. La cerințele colaboratorilor de poliție de a merge la sediul poliției pentru a fi clarificată situația, părțile vătămate au manifestat agresiune și opuneau rezistență. La sediul poliției Grosu Igor s-a aflat lângă el și Iulia și nu a discutat cu părțile vătămate. Grosu Igor nu a fost aplicat forța fizică în privința părților vătămate, ci doar, în momentul când se afla la volanul automobilului, a strigat că să se facă liniște.

Declarațiile martorului Grosu Iulia, după explicarea dreptului de a refuza să facă declarații, pe întreg procesul penal a declarat că inculpatul este fratele ei.

Pe cazul dat a comunicat că, drept urmare a conflictului iscat între Nani Nicolae și părțile vătămate, a fost chemat echipajului „902”. La locul faptei a sosit și inculpatul. Toți participanții la conflict au fost escortați la sediul poliției, unde fratele s-a aflat tot timpul lângă ea.

Declarațiile martorului Chilianu Gheorghe, care a declarat că pe inculpat îl cunoaște din perioada când activa în Regimentul „SCUT” și în legătură cu cazul dat. La 31.12.2011, aflându-se în serviciu, a primit o chemare în comuna Dumbrava, pe faptul unei bătăi. Deplasându-se la fața locului, a văzut aproximativ

6, 7 persoane care se certau și se numeau cu cuvinte necenzurate. O persoană era însîngerată în regiunea feții. La locul incidentului era și: Grosu Igor și un colaborator al poliției, ambii fiind pe formă, încercau să aplaneze conflictul; și superiorul echipamentului Filatov Stanislav și cu a treia persoană de la regimentul „FULGER”. Superiorul le-a ordonat să plece la sediul poliției pentru a clarifica situația creată. Stanislav este un bărbat de vîrsta cuprinsă între 26-27 ani, de statură medie, blond și cu părul scurt, iar persoana de la „FULGER” era puțin mai înalt. Nu a observat ca Grosu Igor să fi lovit pe cineva cînd s-a aflat în comuna Dumbrava.

Declarațiile martorului Bajureanu Valeriu care a declarat că inculpatul este vecinul său. La 31.12.2011 se afla la domiciliu. Afară se auzea gălăgie și ieșind a observat o mașină de poliție unde pe capota mașinii cineva scria explicații, iar Grosu Igor, care era pe formă, încerca să-i urce pe ceilalți în automobil. O persoană, din cei implicați în conflict, era însîngerată. Persoanele ce făceau gălăgie erau în stare de ebrietate, unul din ei opunea rezistență și nu dorea să urce, astfel, a fost urcat cu forța. Atîta timp cît s-a aflat la fața locului, nu a observat ca Grosu Igor să aplice lovituri față de cineva.

Declarațiile martorului Coșman Roman, care a declarat că inculpatul îi este coleg de serviciu. La 31.12.2011 s-a deplasat împreună cu Grosu Igor, în comuna Dumbrava. Ajungînd la fața locului, Grosu Igor s-a îndreptat spre părinții lui să vadă ce s-a întîmplat, iar el a rămas pe loc și a încercat să întrebe ce s-a întîmplat. A observat că unul dintre agresorii surorii inculpatului era însîngerat. Apoi a sosit echipajul „902” și cu toții s-au îndreptat la sediul poliției pentru a clarifica situația.

Filatov Stanislav este de corpolență slabă, părul de culoare deschisă, statură – 1,60 cm. Șoferul automobilului era cu părul scurt de culoare închisă cu aceeași corpolență, iar în ceea ce privește persoana a treia era puțin mai înaltă și anume aproximativ 1,70 cm, corpolență sportivă, fața rotundă, frizura medie, vîrsta de aproximativ de 30-35 ani. Tot timpul cît s-au aflat în comuna Dumbrava nu a observat ca Grosu Igor să se fi certat pe cineva dintre agresorii surorii lui.

Declarațiile martorului Filatov Stanislav care a declarat că inculpatul este fostul lui coleg de serviciu și că nu sunt în nici un fel de relație. La 31.12.2011, fiind implicat în serviciul „902”, a primit chemare că în comuna Dumbrava se bate cineva. Deplasîndu-se la fața locului a observat o bătaie în stradă între un grup de persoane, despărțindu-i i-a rugat să îi însoțească la sediul poliției pentru a depune explicații. Două persoane sîngerau, și unul din ei era lovit în regiunea capului. Întrebînd ce s-a întîmplat, i-a fost comunicat că a fost bătut cu ciocanul în ograda lui Grosu Igor. A văzut și cum Grosu Igor lovea cu bastonul în una din persoanele implicate în conflict. La sediul poliției nu a fost aplicată violența fizică.

Declarațiile martorului Ursu Andrei , care a declarat pe întreg procesul penal că inculpatul este fost coleg de serviciu și că nu sunt în nici un fel de relații. La el în procedură s-au aflat petițiile părților vătămate referitor la maltratarea lor de către inculpat. În plîngerii era scris că au fost maltratați de către Grosu Igor și că Coșman Roman a încercat doar să-i despartă. Ancheta de serviciu a fost suspendată și transmisă procuraturii conform competenței.

**rapoartele de expertiză medico-legală nr. 334/D, 335/D și 336/D prin care :*

- la Moldovanu Iulian au fost depistate vătămări corporale medii manifestată prin fractura bazei osului metacarpian 1 cu deplasare pe dreapta, edem cu echimoză pe suprafața dorsală mîna dreaptă cu trecerea pe falanga 1 mîna dreaptă și plagă contuză în regiunea sprîncenei stîngi;

- la Brachin Alin au fost depistate vătămări corporale neînsemnate manifestate prin echimoze pe față;

- la Guzun Victor au fost depistate vătămări corporale ușoare manifestate prin plagă contuză pe cap, excoriații pe față, edem al țesuturilor moi cu excoriație pe articulația genunchiului stîng.

Toate aceste leziuni au fost cauzate părților vătămate în circumstanțele descrise de ei, excluzîndu-se posibilitatea producerii leziunilor corporale în rezultatul automutilării.

**procesele verbale de confruntare între Moldovanu Iulian și Solomon Sergiu; Brachin Alin și Solomon Sergiu; Guzun Victor, Brachin Alin și Grosu Igor,* părțile vătămate au indicat că au fost loviți de către Grosu Igor.

La baza hotărîrii instanța de apel a reținut declarațiile martorului Filatov Stanislav, Ursu Andrei, rapoartele de expertiză medico-legale, procesele verbale de confruntare precum și declarațiile părților vătămate Moldovanu Iulian, Brachin Alin și Guzun Victor cît și a martorului ocular Malahovschi Victor (cu referire la persoana vinovată) făcute în cadrul urmăririi penale deoarece sunt făcute în timpul imediat după comiterea infracțiunii. Cele indicate în plîngerii și în procesele verbale de audiere în calitate de părți vătămate și martor, în această parte, Moldovanu Iulian, Brachin Alin, Guzun Victor și Malahovschi Victor au fost susținute și în timpul efectuării confruntării. De asemenea cele relatate de părțile vătămate și martorul ocular Malahovschi Victor în instanța de judecată cu referire la persoana vinovată, poartă un caracter contradictoriu, combătîndu-se între ele, nu se confirmă prin alte probe, ele necoroborînd și contravenind chiar și celor declarate de către inculpat, Colegiul apreciîndu-le ca fiind făcute în scopul ușurării situației în care s-a pomenit inculpatul, iar lipsa pretențiilor de ordin moral și material va fi luată în considerare la individualizarea pedepsei. Mai mult ca atît explicațiile de modificare a declarațiilor nu sunt plauzibile.

S-a reținut, că anume inculpatul a torturat părțile vătămate și nu un oarecare Stas, pe motiv că angajații poliției implicați în conflictul din 31 decembrie 2011 în comuna Dumbrava, cu excepția inculpatului, nu corespund descrierii vinovatului făcute de părțile vătămate și martorul ocular Malahovschi Victor în instanță.

Instanța de apel nu a avut careva motive de a nu crede celor declarate de martorul Filatov Stanislav și nu a admis afirmația inculpatului că acesta îl incriminează pe nedrept pentru a nu purta el răspundere. În acest sens s-a reținut că Moldovanu Iulian, Brachin Alin, Guzun Victor, participând la audierea martorului, nu au indicat la el că ar fi presupusul Stas și nici la o etapă a procesului penal martorul nominalizat nu a fost bănuit în comiterea ilegalităților în privința părților vătămate.

Colegiul a apreciat critic declarațiile martorilor Grosu Iulia și Nani Nicolae din motiv, că ele contravin însăși celor relatate de inculpat. Astfel, ultimul a indicat că la sediul poliției el doar a discutat cu Brachin Alin, pe când ultimii susțin că la sediul poliției inculpatul a stat doar lângă ei și nu a purtat discuții cu părțile vătămate, concluzionându-se că martorii nominalizați urmăresc scopul ușurării situației lui Grosu Igor care pentru Grosu Iulia este frate, iar ea este prietena lui Nani Nicolae.

Aprecieri critică instanța a dat și declarațiilor martorului Coșman Roman care este fostul coleg al inculpatului și prin declarațiile făcute încearcă exonerarea acestuia de răspundere penală, cu atât mai mult că cele relatate de el nu s-au confirmat prin alte probe.

Declarațiile martorilor Bajureanu Valeriu și Chilianu Gheorghe că nu au văzut aplicarea loviturilor de către inculpat părților vătămate nu au relevanță în procesul de stabilire a adevărului, deoarece ei au ajuns la locul conflictului apărut între părțile vătămate și martorul Nani Nicolae, după sosirea inculpatului.

Astfel, Colegiul reieșind din circumstanțele expuse mai sus, a reținut că susținerile inculpatului în apărare cât și cele ale părților vătămate, martorului Malahovschi Victor, cu referire la persoana vinovată, cât și a martorilor Grosu Iulia, Nani Nicolae și Coșman Roman făcute în fața instanței, sunt nesincere.

La încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Grosu Igor, Colegiul a invocat art. 8 CP, potrivit căruia caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei și prevederile art. 10 alin. (2) CP ce stipulează neretroactivitatea legii penale ce înăsprește pedeapsa și înrăutățește situația inculpatului, constatându-se că fapta a fost comisă la 31 decembrie 2011 pe când producea efecte juridice Codul Penal în redacția Legii din 30.06.2005 și conform acestuia, acțiunile inculpatului cădeau sub incidența art. 309¹ alin. (1) CP, infracțiunea fiind sancționată cu închisoare de

la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

Prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, în Codul penal au fost operate modificări, abrogându-se art. 309¹, iar indicii calificativi ai acestei norme penale se regăsesc în art. 166¹ alin. (3) CP, care prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani sau cu amendă în mărime de la 800 la 1000 unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Instanța de apel reieșind din prevederile art. 8 și art. 10 alin. (2) CP, a încadrat acțiunile inculpatului Grosu Igor în baza art. 309¹ alin. (1) CP (redacția Legii din 30.06.2005) – *tortura, adică provocarea în mod intenționat a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice persoanelor, cu scopul a-i de pedepsi pentru o presupus act pe care l-ar fi comis, de a-i intimida și de a face presiuni asupra lor, comisă de către o persoană publică.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75–77 CP și anume de gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art. 16 CP se atribuie la categoria celor mai puțin grave, comisă din intenție și care atentează la relațiile sociale legate de respectarea drepturilor omului și buna funcționare a organelor de drept; de motivul acesteia – răzbunarea surorii; de persoana celui vinovat, care anterior n-a fost condamnat, este de vîrstă tînă, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are persoane la întreținere, la nivelul său de diligență nu a recunoscut fapta infracțională și nu s-a căit pentru cele comise; de lipsa pretențiilor de ordin moral sau material; de prezența circumstanței cauzei care atenuază răspunderea – săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave – și lipsa celor ce o agravează; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul a considerat că doar prin executarea pedepsei reale cu închisoare va fi atins scopul statului de a combate impunitatea torturii, care este interzisă chiar și în lupta împotriva terorismului și a crimei organizate, iar art. 3 CEDO cuprinde una dintre valorile fundamentale ale unei societăți democratice.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare:

* *avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Grosu Igor*, invocînd ca temei prevederile art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței. În susținerea recursului a menționat că pronunțînd decizia de condamnare, instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile părților vătămate Moldovanu Iulian, Guzun Victor și Brachin Alin făcute în cadrul

urmării penale și ignorându-le pe cele date în cadrul instanței de apel, care toți au menționat că au fost maltratați de o persoană pe nume Stas, dar nu de Grosu.

* *Părțile vătămate Guzun Victor, Moldovanu Iulian și Brachin Alina*, prin recursurile sale, fără a invoca vre-un temei din prevederile art.427 Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței, argumentând că instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile acestora date în cadrul instanței de fond și cea de apel, prin care s-a confirmat că persoana care i-a maltratat este pe nume Stas, dar nu Grosu.

5.2. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor, prin care a solicitat respingerea acestora, inculpatul a solicitat admiterea recursurilor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva deciziei menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recursuri și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În primul rând, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 CPP. Manifestarea de voință prin care se exercită dreptul de recurs are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 CPP trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care se depune recursul;
- numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiunea cu privire la persoana ale cărei interese le reprezintă și adresa ei;
- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel;

- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;

- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

- formularea propunerilor privind hotărârea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărârea Curții Supreme de Justiție;

- data declarării recursului și semnătura recurentului.

Din cele relatate mai sus, Colegul reține că avocatul - recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal.

În al doilea rând, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, părțile vătămate recurente nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, nu argumentează ilegalitatea deciziei din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei, fiind o interpretare generală de apreciere a probelor de către recurenți.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În speță, avocatul - recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal, iar recursurile părților vătămate nu conțin indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursurile cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea deciziei atacate pe baza materialului cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de

procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare înaintate, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, -

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, de avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Igor Grosu și părțile vătămate Victor Guzun, Alin Barchin, Iulian Moldovanu, în cauza penală în privința inculpatului Grosu Igor Fiodor, deoarece recursurile nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 iulie 2014.

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu